

तदेवमुपाधिद्वयमुक्त्वा तदपवादेन जीवस्य ब्रह्मतामाह यत्र यदा इमे स्थूलसूक्ष्मे रूपे स्वसंविदास्वरूपसम्यक्ज्ञानेन प्रतिषिद्धे भवतः ज्ञानेन प्रतिषेधा
हत्वे मायागुणैर्विरचितत्वमेव हेतुमाह अविद्यया आत्मनिकृते कल्पिते इति हेतोः तद्ब्रह्मतदा जीवो ब्रह्मैव भवतीत्यर्थः कथं भूतं दर्शनं ज्ञानैकस्वरूपम्
॥ ३३ ॥ तथापि भगवन्मायायाः संसृतिकारणभूताया विद्यमानत्वात् कथं ब्रह्मता तत्राह यदीति असंदेहे संदेहवचनम् यदि वेदाः प्रमाणं स्युरिति तद्वत् वै
शारदी विशारदः सर्वज्ञ ईश्वरस्तदीया देवी संसारचक्रेण क्रीडन्ती एषामायायद्युपरता भवति किमित्युपरता भवेत्तत्राह मतिर्विद्या अयं भावः यावद
विद्यात्मना आवरणविक्षेपौ करोति तावन्मोपरमति यदा तु सैव विद्यारूपेण परिणता तदा सदसद्रूपं जीवोपाधिदग्ध्वा निरिंधना शिवस्वयमेवोपरमेदिति

यत्रे मे सदसद्रूपे प्रतिषिद्धे स्वसंविदा ॥ अविद्ययात्मनिकृते इति तद्ब्रह्मदर्शनम् ॥ ३३ ॥ यद्येषोपरता देवी माया
वैशारदी मतिः ॥ संपन्न एवेति विदुर्महिम्नि स्वेमहीयते ॥ ३४ ॥ एवं जन्मानि कर्माणि त्यक्तुं रजनस्य च ॥ वर्ण
यंति स्म कवयो वेदगुह्यानि हृत्य ते ॥ ३५ ॥ सवा इदं विश्वममोघलीलः सृजत्यवत्यत्तिनसज्जतेऽस्मिन् ॥ भूते
षु चांतर्हित आत्मतंत्रः षाड्गुणिकं जिघ्रति षड्गुणेशः ॥ ३६ ॥ न चास्य कश्चिन्निपुणेन धातुरवैति जंतुः कुमनीष ऊ
तीः ॥ नामानिरूपाणि मनोवचोभिः संतन्वतो नटचर्यामिवाज्ञः ॥ ३७ ॥ स वेदधातुः पदवीं परस्य दुरंतवीर्यस्य
रथांगपाणेः ॥ यो मायया संततयाऽनुवृत्त्या भजेत तत्पादसरोजगंधम् ॥ ३८ ॥

तदा संपन्नः ब्रह्मस्वरूपं प्राप्त एवेति
विदुस्तत्त्वज्ञाः किमतो यद्येवं स्वेमहिम्नि परमानंदस्वरूपे महीयते पूज्यते विराजत इत्यर्थः ॥ ३४ ॥ यथा जीवस्य जन्मादिमाया एव मीश्वरस्यापि
जन्मादिमायेत्याह एवमिति अकर्तुः कर्माणि अजनस्य जन्मानि हृत्य तेऽंतर्यामिणः ॥ ३५ ॥ तर्हि जीवात् ईश्वरस्य को विशेषः स्वातंत्र्यमेव वि
शेष इत्याह सवा इति षाड्गुणिकं मिन्द्रियषड्गुणविषयं जिघ्रति दूरादेव गंधवद्गुणहाति न तु सज्जत इत्यर्थः कुतः षड्गुणेशः षडिन्द्रियनियंता ॥ ३६ ॥ न
नु किमीश्वरस्य सृष्ट्यादिकर्मभिर्विषयभोगैर्वा तत्राह न चेति धातुर्जगद्विधातुरीश्वरस्य ऊतीर्लीलाः कुमनीषः कुबुद्धिः निपुणेन तर्कादिकौशलेन
न वैति न जानाति मनसारूपाणि वचसानामानि संतन्वतः सम्यग्विस्तारयतः वचोभिरिति बहुत्वं श्रुत्यभिप्रायेण मनोवचोभिः सहेति वा ॥ ३७ ॥
भक्तस्तु कथंचिज्जानातीत्याह सवेदेति अमाययाऽकुटिलभावेन संततयानिरंतरया अनुवृत्त्या आनुकूल्येन भजेत ॥ ३८ ॥